

Gün Batımı Kızılığı

– songlkaradağ · 22 Haziran 2012

/ Beli kırık cümlelerin tek harfi alçidayken,
Aşk cümleleri kuramam sana.../

Yaşamın ellerinde oyuncak olmuş bir gün batımı kızılığı
Sendeleleyen yalnızlığımın eteğindeki taşları dökmeden sükûnet çukuruna
Açlığımı bastırdığım sözlerinle avunurken
Sana bir koca boşluktan söz edeyim
Dinle ...!

Alnının çatına dayayınca yalnızlığı hayat
Nefes alamaz yürek gözlerde iki damla yaş...

Sabrımın işvesinde demlenen bir ay ışığı sarhoşluğu
Sabahında sönük ezberlerin külleriyle savrulduğu bir bekleyiş
Ve gün dönümünde,
Savururken yelesini karanlık zihnimin kıvrımlarında
Güne bir ses yankılanır neydi bu yeis?

Aşkın tellerindeki tüm kuşlara taş atasım var
Sensizliğe inat
Uçurasım var güvercinleri...
İsyanlara çelme takıp
Hey umut “ortada kuyu var yandan geç “ ! diyesim var...

Yazarken kalemim yaşanan sureti bozuk se/n/sizliği
Ellerim ağlıyor ardından...
Bilsen kaç kere döndüm yeminlerimden
Kafamı kaldırırsam hasret
Baksam ateş
Kalmasam okkalı bir serzeniş dilimde...

Yarına yağacak bir yağmur kadar bereketlidir gözyaşlarım
Tomurcuğu açmış gözlerimde
Sulanmayı bekleyen masum bir çiçekten ibaretken yaşam
Hasret yanmışlığa dair en huysuz kavram...

Sureti kabahatsiz aynada bakışların
Yarım yamalak kalmış tümcelerın yitikliği kol gezer holünde acıların
Bir bir toplarım senden kalan ne varsa
Salarım bir tutam maviye
Şimdi aç avuçlarını düşecek sevdam ellerine...

Bazen diyorum,
“her şey güzel olacak “ üzölmüyorum sonra hemen geçiyor...